

D. G. S. 1923

PSALTIREA

— — —

CATISMA ÎNTÂIA

PSALMUL 1.

Al lui David.

1. Ferice de omul, care nu se ia după sfatul necredincioșilor, și pe calea păcătoșilor n'a umblat, și în adunarea hulitorilor n'a șezut;

2. Ci legea Domnului e dorirea lui și la legea Lui cugetă ziua și noaptea.

3. Acela în toate câte face are spor, și-i ca un pom sădit pe malul unor ape, care-și dă rodul la vreme și ale cărui frunze nu se veștejesc.

4. Iar necredincioșii nu-s așa, ci-s ca pleava ce-o spulberă vântul de pe fața pământului.

5. Pentru aceasta nu vor putea sta necredincioșii la judecată, nici păcătoșii în adunarea dreptilor.

6. Că știe Domnul calea dreptilor, iar calea necredincioșilor va pieri.

P S A L M U L 2. +

Al lui David.

1. Pentruce se întărită popoarele și neamurile cugetă deșertăciuni? Pentruce se adună împărații pământului și căpeteniile se sfătuiesc împreună asupra Domnului și asupra Unsului Lui, *zicând* :

2. „Să rupem legăturile lor și să lepădăm depe noi jugul lor?”

3. Celce locuește în ceruri însă râde de dânșii și Domnul își bate joc de ei.

4. Odată însă le va grăi cu iuțime și cu mânia Sa îi va turburà.

5. Iară eu sunt pus de Dânsul împărat peste Sion, muntele cel sfânt al Lui.

6. Vesti-voi hotărârea Domnului, căci Domnul a zis cătră mine : „Fiul meu ești tu ; Eu astăzi te-am născut.

7. „Cere dela Mine și-ți voi da neamurile de moștenire și marginile pământului în stăpânirea ta.

8. „Cu toiag de fer le vei paște; ca pe niște vase de lut le vei zdrobi“.

9. Înțelepțiți-vă dar, împăraților ! Luați învățătură, judecătorii pământului !

10. **Slujiți Domnului cu frică și vă bucurați înaintea lui cu smerenie !**

11. Luați învățătură, ca nu cumva să se mânie Domnul și să rătăciți dela calea cea dreaptă ; căci curând se va aprinde mânia Lui : **Ferice de toți cei ce nădăduesc într'însul !**

P S A L M U L 3.

Al lui David.

1. Doamne, cât s'au înmulțit vrășmașii mei! Mulți se scoală asupra mea!

2. Mulți zic despre sufletul meu: „nu-i pentru el mântuire la Dumnezeu!”

3. Iară Tu, Doamne, ești sprijinitorul meu, slava mea și cea ce-mi înalți capul.

4. Cu glasul meu am strigat cătră Domnul, și m'a auzit din muntele cel sfânt al Lui.

5. De aceea m'am culcat și am dormit; sculatu-m'am, că Domnul este apărătorul meu.

6. Nu mă voi teme de miile de popoare cari de pretutindenea mă împresoară!

7. **Scoală, Doamne, mântuește-mă, Dumnezeuul meu!** Că Tu bați peste obraz pe vrășmașii mei și zdrobești dinții celor răi.

8. **Dela Domnul este mântuirea, și peste poporul Tău fie binecuvântarea Ta! Slavă...**

P S A L M U L 4. †

Al lui David.

1. Când strig auzi-mă, Dumnezeuul dreptății mele, cel ce m'ai scos din strâmtorare la loc larg. Milostivește-Te spre mine și ascultă rugăciunea mea!

2. Fiii oamenilor, până când se va defăima slava mea? Până când veți iubi deșertăciunea și veți căuta minciuna?

3. Să știți că Domnul și-a cunoscut pe sluga credincioasă, și mă aude Domnul când strig către Dânsul.

4. Să nu greșiți mâniindu-vă! Cugetați în inimile voastre, în așternuturile voastre și vă potoliți!

5. Jertfiți jertfa dreptății și nădăjduiți în Domnul!

6. Mulți ziceau: „Cine ne va da nouă cele de trebuință?“ *Dar* s'a revărsat peste noi lumina feții Tale, Doamne,

7. și ai umplut de veselie inima mea, când acelora li s'a înmulțit grâul și vinul și untul de lemn.

8. *De aceia* mă voi culcă și voi odihni în pace, că însuși Tu, Doamne, m'ai întărit în nădejde.

PSALMUL 5.

Al lui David.

1. Graiurile mele ascultă-le, Doamne! Înțelege strigarea mea!

2. Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Impăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine-mi îndrept rugăciunea mea!

3. Doamne, dimineăța vei auzi glasul meu; dimineăța voi sta înaintea Ta și voi așteptă.

4. Căci Tu ești Dumnezeuul, care nu voește fărădelegea: lângă Tine nu se va adăposti vicleanul,

5. nici călcătorii de lege nu se vor sălășlui înpreajma ochilor Tăi, căci Tu urăști pe toți făcătorii de rele.

6. Pierde-vei pe toți cei ce spun minciună; pe omul ucigaș și pe cel vânzător îl urăște Domnul.

7. Iară eu, după mare mila Ta, voi intra în casa Ta, și în frica Ta mă voi închina în sfântă biserică Ta.

8. Povățuește-mă, Doamne, la dreptatea Ta! Netezește calea Ta înaintea mea, în necazul vrășmașilor mei!

9. Că nu este adevăr în gura lor, limbele lor sunt lingușitoare; inima lor e capcană și gâtlejul lor mormânt deschis.

10. Osândește-i, Dumnezeuule, și răstoarnă gândurile lor! Pentru mulțimea răutăților leapădă-i, că s'au răzvrătit împotriva Ta!

11. Atunci se vor veseli toți ceice nădăjduiesc în Tine, și în veac se vor bucura; lauda-se-vor cu Tine ceice iubesc numele Tău și Te vei sălășlui întru dânșii.

12. Că Tu binecuvintezi pe cel drept, Doamne, și în loc de coif îl încununezi cu bunăvoința Ta.

PSALMUL 6.

Al lui David.

1. Doamne, nu mă muștră în mânia Ta, și în urgia Ta nu mă certă!

2. Miluește-mă, Doamne, că sunt nepu-

tincios ! Doamne, vindecă-mă, că s'au sdruncinat oasele mele !

3. Sufletul mi-i turburat foarte, și Tu, Doamne, până când vei zăbovi ?

4. Intoarce-Te, Doamne ! Izbăvește sufletul meu și mă mântuește pentru mila Ta !

5. Că în lăcașurile morții nimeni nu Te pomenește, și în iad cine Te va lăuda ?

6. Ostenit-am suspinând ! In toate nopțile-mi spăl patul și ud așternutul meu cu lacrimi.

7. Păienjenitu-mi-s'a ochiul de întristare, și prigonitorii mei m'au îmbătrânit.

8. Depărtați-vă dela mine toți făcătorii de rele, că a auzit Domnul glasul plângerii mele !

9. Auzit-a Domnul cererea mea ; Domnul rugăciunea mea a primit.

10. Să se rușineze și să tremure toți vrășmașii mei ! Intoarcă-se îndată și 'ntr'o clipă rușinați să fie ! *Slavă ...*

PSALMUL 7.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeuul meu, la tine mi-i nădejdea : mântuește-mă de toți prigonitorii mei și mă izbăvește ;

2. ca nu cumva să răpească ca un leu sufletul meu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască !

3. Doamne, Dumnezeuul meu, de-am făcut

vr'un rău, de este vr'o nedreptate în mâ-
nile mele,

4. de am plătit cu rău celuice mi-a dorit
pacea, și de-am jefuit pe celce în zadar
m'a pizmuit :

5. să prigonească vrășmașul sufletul meu
și să-l prindă, să calce în picioare viața
mea, și slava mea în pulbere s'o arunce :

6. Scoală-Te, Doamne, întru mânia Ta!
Curmă năvala vrășmașilor mei !

7. Scoală, Doamne, la judecata ce ai
poruncit, și pentru aceasta adunare de
popoare te vor înconjura și în slavă Te
vor înălța.

8. Domnul are să judece popoarele : ju-
decă-mă, Doamne, după dreptatea mea și
după nevinovăția mea !

9. Sfârșiască-se răutatea păcătoșilor și în-
tărește pe cel credincios, Dumnezeu prea-
drepte, celce cerci inimile și rărunchii !

10. Aujutorul meu este Dumnezeu, celce
mântuește pe cei cu inimă dreaptă.

11. Dumnezeu este judecător drept și tare
și îndelung răbdător ; Dumnezeu în toate
zilele chiamă la îndreptare.

12. Dacă cineva nu se întoarce, El își
ascute sabia sa ; își gătește arcul și-l încor-
dează,

13. pune într'însul uneltele morții și re-
pède *într'înșii* săgeți ucigătoare.

14. Iată *necredinciosul* zămislește nedrep-
tatea, poartă în sân răutatea și naște ne-
legiuirea.

15. Sapă groapă și o adâncește, și va cădeà în groapa care-o face.

16. Intoarce-se-va răutatea lui la capul lui și pe creștetul lui se va pogorî nedreptatea lui.

17. Iară eu voi lăudà pe Domnul pentru dreptatea Lui; și voi cântà numele Domnului celui preaînalt.

PSALMUL 8.

Al lui David.

1. Doamne, Dumnezeuul nostru, cât de minunat este numele tău în tot pământul!

2. Și strălucirea slavei Tale se înalță mai presus de ceruri.

3. Din gura copilașilor și a pruncilor ce sug Ți-se aduce laudă, pentru înfruntarea vrășmașilor Tăi, și ca să amuțiască protivnicul și cel răzbunător.

4. Când privesc cerurile, —lucrul degetelor Tale,— și luna și stelele, pe care le-ai întemeiat Tu,

5. *atuncea îmi zic*: Ce este omul, ca să-Ți aduci aminte de el, și fiul omului ca să-l cercetezi?!

6. Micșoratu-l-ai numai cu puțin față de îngeri: cu slavă și cu cinste l-ai încununat;

7. și l-ai pus stăpân peste lucrurile mânilor Tale. Toate le-ai supus sub picioarele lui:

8. oile și boii, precum și toate hiarele

câmpului, păsările cerului, peștii adâncului și celece străbat cărările mărilor..

9. Doamne, Dumnezeu nostru, cât de minunat este numele Tău în tot pământul!
Slavă...

Sfinte Dumnezeule... (*de 3 ori*). Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele, glas 1:

Intru fărădelegi fiind zămislit, eu, păcătosul, nu cutez să caut la înălțimea cerului, dar, îndrăznind la iubirea Ta de oameni, strig: Dumnezeule, milostiv fii mie și mă mântuește!

De vreme ce dreptul abia se mântuește, atunci unde mă voi arăta eu, păcătosul, cel ce nu am purtat greutatea și zăduful zilei? Dar numără-mă, Dumnezeule, cu cei din ceasul al unsprezecelea și mă mântuește!

Slavă...

Brațele părintești grăbește a mi le deschide, că în păcate am cheltuit viața mea! Dar căutând, Mântuitorule, la bogăția cea neîmpuținată a îndurărilor Tale, nu trece acum cu vederea inima mea cea sărăcită, căci către Tine, Doamne, strig cu umilință: greșit-am la ceriu și înaintea Ta!

Și acum...

Prea sfântă Fecioară, nădejdea creștinilor, pre Dumnezeu, care l-ai născut mai presus de minte și de cuvânt, roagă-L neîncetat, împreună cu puterile cele de sus, să ne dea iertare de păcate și îndreptarea vieții tuturor nouă, celor ce cu credință și cu dragoste Te prea mărim pururea.

Doamne miluește *de 40 de ori și rugăciunea aceasta:*

Stăpâne atotputernice și necuprins, puterea cea începătoare de lumină și nepătrunsă, Părintele Ființei celei ipostatnice și Purcezătorul Duhului Tău celui de-o-putere, care

pentru îndurările milostivirii și pentru negrăita bunătate nu ai trecut cu vederea ființa omenească cea cuprinsă de întunerecul păcatului, ci dumnezeieștile lumini ale sfintelor Tale învățături le-ai strălucit în lume mai întâiu prin lege și prin prooroci, iar mai apoi pe însuși Fiul Tău cel unul născut ai binevoit să ne răsără nouă trupește și la strălucirea luminii Tale să ne povățuiască: fie urechile Tale luătoare aminte la glasul rugăciunii noastre și ne dăruiește nouă, Doamne, cu inimă deșteaptă și trează să petrecem toată noaptea vieții acestea, așteptând venirea Fiului Tău și Dumnezeului nostru, Judecătorul tuturor, nu culcați și dormind, ci priveghind și deșteptați spre lucrarea poruncilor Tale să ne aflăm, și întru bucuria Lui împreună să strigăm, unde este glasul cel neîncetat al celor ce prăznuesc și nespusa dulceață a celor ce privesc frumuseța feții Tale celei negrăite. Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm: Tatălui celui fără de început, împreună cu unul născut Fiul Tău și cu preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Mănăstirea Govora

(Din colecția „Mănăstiri din România“ de Anton Kaindl)

CATISMA A DOUA

PSALMUL 9.

Al lui David.

1. Slăvi-Te-voi, Doamne, din toată inima mea, și voi povesti toate faptele Tale cele minunate!

2. Veseli-mă-voi și mă voi bucură de Tine; cântă-voi numele Tău, Preaînalte!

3. Că vrășmașii mei au fost înfrânți; căzut-au și au perit înaintea feței Tale!

4. Căci ai șezut pe scaunul Tău, Dreptule Judecător, m'ai judecat și mi-ai făcut dreptate.

5. Certat-ai neamurile și cel necredincios a perit, numele lui l-ai stins pe veci și pe vecii vecilor.

6. Vrășmașului i-au lipsit de istov armele și cetățile i le-ai sfărâmat. Perit-a pomenirea lui odată cu dânsule.

7. Iar Domnul rămâne în veac, gătit-a scaunul său de judecată;

8. Căci el va judecă lumea cu dreptate, El judecă popoarele fără strâmbătate.

9. Domnul este limanul celui apăsat și cetatea lui cea tare la vreme de necaz.

10. În Tine nădăjduesc cei ce cunosc numele Tău, că Tu, Doamne, nu părăsești pe cei ce Te caută pe Tine.

11. Cântați Domnului celui ce locuiește în Sion! Vestiți printre popoare isprăvile Lui!

12. Că, Celce răzbună sângele vărsat, ș-a-duce aminte, nu uită strigarea celor necăjiți.

13. Miluește-mă, Doamne! Vezi umilința ce-mi fac vrășmașii mei, Celce mă izbăvești din porțile morții!

14. Ca să vestesc toate laudele Tale în porțile fiicei Sionului și să mă bucur de ajutorul Tău.

15. Prăbușitu-s'au neamurile în groapa care au făcut-o și în lațul pus de ele s'a prins piciorul lor,

16. căci Domnul s'arată și face dreptate, și pe necredincios îl încurcă în lucrul mâinilor lui.

17. Intoarcă-se păcătoșii la iad și toate neamurile cele ce au uitat pe Dumnezeu;

18. Că cel necăjit nu va fi uitat pentru totdeauna, nici nădejdea celor amărâți nu va rămâne mereu deșartă.

19. Scoală, Doamne, să nu se mândrească omul, ci neamurile să se judece înaintea feței Tale!

20. Trimite, Doamne, frică peste neamuri, ca să cunoască ele că sunt pieritoare!

21. Pentruce, Doamne, stai departe, pentruce treci cu vederea la vreme de necaz?

22. Necredinciosul cu trufie urmărește pe cei necăjiți și aceștia se prind în mreжіle urzite de el.

23. Căci păcătosul se fălește cu poftele sufletului său și jefuitorul se fericește *pe sine* și hulește pe Dumnezeu;

24. păcătosul în trufia lui nu ține samă de nimica; nu este Dumnezeu înaintea lui;

25. căile lui sunt pururea spurcate; judecățile Tale-s departe de el și la toți vrășmașii săi se uită cu dispreț;

26. căci zice în inima sa: „Nu mă voi clăti! Din neam în neam nici un rău nu mi se va întâmpla!”

27. Gura lui e plină de blestem, de vicleșug și de minciună; răutate și pierzanie e sub limba lui.

28. Stă ascuns după gard și sugrumă pe cel nevinovat la loc dosnic; ochii lui pândesc pe cel fără de ajutor.

29. Pândește din loc ascuns, ca leul din culcușul său; pândește ca să apuce pe cel sărac, să-l apuce și să-l încurce în lațul său.

30. Se pleacă, se încovoae, și cei slabi cad în ghiarele lui tari.

31. Apoi zice în inima sa: „Uitat-a Dumnezeu! Intorsu-și-a fața și-n veac nu va vedea“.

32. Scoală, Doamne, Dumnezeul meu! Înălță mâna Ta! Nu uită mereu pe săracii Tăi!

33. Pentru ce să hulească necredinciosul pe Dumnezeu? Pentru ce să zică el în inima sa, că Tu nu vei răzbună?

34. Tu însă vezi, căci privești la necaz și la durere, ca să răsplătești cu mâna Ta.

35. În Tine se bizue săracul și orfanului
Tu-i ești sprijinitor.

36. Zdrobește brațul celui necredincios și
rău! Stârpește-i nelegiuirea, ca să nu i se
mai găsească nici urma.

37. Domnul este împărat în vecii vecilor!
Să piară păgânii din pământul Lui!

38. Auzi, Doamne, dorința smeriților și
întărește inima lor! Pleacă urechea Ta și
fă dreptate orfanului și celui necăjit, ca
omul cel de lut să nu mai împrăștie groază
pe pământ!

PSALMUL 10.

Al lui David.

1. La Domnul mi-i nădejdea! Cum de
ziceți sufletului meu: „Sboară ca o pasăre,
la munți?”

2. *Drept e*, că necredincioșii și-au încor-
dat arcul, pus-au săgeata pe coardă, ca să
tragă din întunerec în cei nevinovați!

3. Dar când rânduelile sunt răsturnate,
ce poate oare să facă dreptul?

4. Este însă Domnul în biserică. Sa cea
sfântă; este un Dumnezeu pe scaun în cer:
ochii Lui spre cel obijduit privesc, genele
Lui cercetează pe fiii oamenilor.

5. Domnul cercetează și pe cel bun și
pe cel rău, dar pe cel rău îl urăște sufle-
tul Său.

6. Arunca-va peste cei răi fulgere, pu-

cioasă și foc, și vânt dogoritor va fi cupa soartei lor.

7. Căci Domnul este drept, și dreptatea iubește, și fața Lui spre cel drept privește!
Slavă...

P S A L M U L 11.

Al lui David.

1. Mântuește-mă, Doamne, că s'au dus cei cuvioși; că s'a împutinat adevărul printre fiii omenesți!

2. Fiecare spune minciuni aproapelui său; fiecare cu buze viclene grăește din inimă prefăcută.

3. Stârpi-va Domnul buzele mincinoase, limba vicleană cea trufașă,

4. și pe cei ce zic: „Cu limba noastră vom birui! Buzele noastre sunt la noi: cine poate să ne stăpânească?”

5. „Pentru lacrămile săracilor și suspinul celor necăjiți, acum mă voi scula, zice Domnul; pune-voi la adăpost pe cel obijduit”.

6. Și cuvintele Domnului sunt cuvinte curate, ca argintul curățit de pământ, de șapte ori prin foc lămurit.

7. Și Tu, Doamne, Ți le vei ținea și ne vei scăpa de neamul acesta în veci.

8. Căci, când se ridică sus oameni de nimica, netrebnicii mișună pretutindenea.

P S A L M U L 12.

Al lui David.

1. Până când, Doamne, mă vei tot uita? Până când vei întoarce dela mine fața Ta?

2. Până când voi grămădi gânduri în sufletul meu și dureri în inima mea ziua și noaptea?

3. Până când se va ridică vrășmașul asupra mea?

4. Caută și mă auzi, Doamne, Dumnezeul meu! Luminează-mi ochii, ca să nu adorm somnul morții!

5. Ca nu cumvâ să zică vrășmașul meu: „Biruitu-l-am!” Ca nu cumvâ clătindu-mă, să se bucure prigonitorii mei!

6. Că în mila Ta am nădăjduit, și inima mea se bucură de ajutorul Tău. Cânta-voi Domnului, celui ce mi-a făcut bine! Cânta-voi numele Domnului celui Preaînalt!

P S A L M U L 13.

Al lui David.

1. Zis-a cel nebun în inima sa: „Nu este Dumnezeu!” Stricatu-s'au *oamenii* și urâciuni au făcut; nu este *între ei* cine să facă bine, nu este niciunul!

2. Domnul din ceriu privește peste fiii oamenilor, ca să vadă de-i vreunul care înțelege, care caută pe Dumnezeu.

3. Dar iată toți s'au abătut, deolaltă toți

netrebnici s'au făcut; nu este cine să facă bine, nu este niciunul.

4. Nu se vor înțelepți oare cei nelegiuiți, ceice mănâncă ca pâinea pe poporul meu, și nu chiamă numele Domnului?

5. Atuncea se vor umplea de frică, unde nu e frică, când se va arăta Domnul în neamul dreptilor.

6. Săracul nădăjduște în Domnul și voi ați râs de nădejdea lui zicând: cine va da din Sion mântuire lui Israil?

7. Dar când va întoarce Domnul pe pribegii poporului său, atunci se va bucura Iacov și se va veseli Israil. *Slavă...*

P S A L M U L 14.

Al lui David.

1. Doamne, cine va locui în lăcașul Tău, sau cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău?

2. Celce umblă fără prihană, face dreptate și grăește adevărul în inima sa;

3. celce n'a clevetit cu limba sa, rău aproapelui său n'a făcut și nu suferă să fie defăimat vecinul său;

4. celce disprețuește pe hulitori și pe ceice se tem de Domnul cinstește, iar când se jură vecinului său, chiar în pagubă să-i fie, nu-i pare rău;

5. celce argintul său în camătă n'a dat și daruri ca să apese pe cel nevinovat n'a luat;

6. celce se poartă așa în veci nu se va clăti!

P S A L M U L 15.

Al lui David.

1. Păzește-mă, Doamne, că la Tine mi-i nădejdea.

2. Zis-am Domnului: Tu ești Dumnezeuul meu, și bunătățile¹⁾ mele Ție nu-Ți trebuie“.

3. Spre sfinții din pământul Tău și spre cei cuvioși ai Tăi sboară dorirea mea.

4. Iată idolii s'au înmulțit și oamenii aleargă la alți dumnezei. Eu însă nu le voi aduce jertfă de sânge, nici voi pomeni numele lor cu buzele mele.

5. Domnul este partea mea de moștenire și cupa mea; Tu, *Doamne*, păzești moștenirea mea.

6. Moștenirea mi-a căzut la loc frumos, și moștenirea mea mi-i dragă.

7. De aceea voi binecuvânta pe Domnul, Povățuitorul meu! La aceasta și noaptea mă îndeamnă inima mea.

8. Pururea pun pe Domnul înaintea mea; că, de-i la dreapta mea, nu mă voi clătina.

9. Pentru aceasta s'a bucurat inima mea, și limba mea s'a veselit; ba și trupul meu odihnește în nădejdea,

10. că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici vei da celui cuvios al Tău să vadă putrejunea;

11. ci-mi vei arăta căile vieții, umpleamă-vei de veselie cu fața Ta; și la dreapta Ta de frumuseți veșnice mă vei sătura.

1. Jertfele.

P S A L M U L 16.

O rugăciune a lui David.

1. Auzi, Doamne, dreptatea mea! Ia aminte la strigarea mea! Ascultă rugăciunea mea cea din buze nevinovate!

2. Să-mi iasă dreptatea dela fața Ta! Ochii Tăi să vădă nevinovăția mea!

3. De vei cercă inima mea, de o vei cercetă noaptea, cu foc de mă vei lămurì, nimica rău nu vei găsi, că, ce cuget, aceea spun buzele mele.

4. In lucrurile omenești, după cuvântul gurii Tale, m'am ferit de cărările împi-lătorilor.

5. Indreptat-am pașii mei pe cărările Tale și picioarele mele nu au șovăit.

6. Strigat-am către tine, Dumnezeuule, și m'ai auzit! Pleacă și acum urechea spre mine și ascultă cuvintele mele!

7. Arată mila Ta cea minunată, celce mântuești pe ceice nădăjduesc în Tine, de ceice stau împotriva drepteii Tale!

8. Păzește-mă, Doamne, ca lumina ochiului și mă ascunde în umbra aripilor Tale,

9. de necredincioșii cari tăbărăsc asupra mea și de vrășmașii sufletului meu cari mă impresoară.

10. Invălitu-s'au ei în grăsime, și gura lor grăește semeție.

11. La tot pasul mă impresoară; pusuși-au ochii asupra mea, ca să mă doboare la pământ.

12. Gata-s ca un leu ce umblă după pradă; ca un pui de leu ce pândește din culcușul său.

13. Scoală, Doamne, de-i întâmpină și-i doboară! Izbăvește-mă de cel rău cu sabia Ta!

14. *Mântuește-mă* cu brațul Tău de oameni, de oamenii lumii, care-și iau partea în viață, căci s'au îmbuibat din vistieriile Tale; copiii lor se îndoapă și lasă prisosul fiilor lor.

15. Iară eu întru dreptate voi vedea fața Ta: sătura-mă-voi de slava Ta, când mă voi deștepta. *Slavă ...*

Sfinte Dumnezeule.... (de 3 ori). Prea Sfântă Treime.... Tatăl nostru... *Apoi:*

Troparele, glas 2:

Eu sunt, Doamne, pomul cel neroditor, care nici o roadă de pocăință nu aduc și mă tem de tăere și de focul cel nestins mă înfricoșez. Pentru aceea mă rog Ție: mai înainte de nevoia aceea întoarce-mă și mă mântuește!

Ca valurile mării s'au rădicat asupra mea fărădelegile mele, ca o corabie pe luciul mării mă înviforez eu de mulțimea greșalelor: dar Tu, Doamne, îndreptează-mă prin pocăință la limanul cel lin și mă mântuește!

Slavă...

Miluește-mă! — a zis David. Și eu strig către Tine: greșit-am, Mântuitorule, dar Tu, ștergându-mi păcatele prin pocăință, miluește-mă!

Și acum...

Mijlocitoarea cea fierbinte a creștinilor, roagă pe Fiul tău, Născătoare de Dumnezeu, să ne izbăvească de toată răutatea

și nevoia vrășmașului și să ne dea iertare de cele ce am greșit, pentru îndurările cele milostive, cu rugăciunile Tale, Maică Fecioară!

Apoi: Doamne miluește de 40 de ori și rugăciunea aceasta:

Stăpâne întru tot puternice, Părintele Domnului nostru Iisus Hristos, al unuia născut Fiului Tău, dă-mi trup neîntinat, inimă curată, minte deșteptată, cunoștință nerătăcită și venirea Duhului Sfânt spre câștigarea și încredințarea adevărului celui întru Hristosul Tău, cu carele Ți se cuvine slava, cinstea și închinăciunea, împreună cu Duhul Sfânt. Amin.

Biserica Letca (1715)

(Din colecția „Mănăstiri din România” de Anton Kaindl)

CATISMA A TREIA

PSALMUL 17. ⁺

O cântare a lui David.

1. Iubi-Te-voi, Doamne, tăria mea! Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu.

2. El e Dumnezeuul meu, stânca mea de scăpare și nădejdea mea.

3. El e scutul meu, puterea care mă mântuește și adăpostitorul meu.

4. Căci când am strigat: — fie Domnul lăudat! — izbăvitu-m'a de vrășmașii mei.

5. Legăturile morții mă înfășuraseră și eram potopit de șuvoaele răutății;

6. lanțurile iadului mă încătușaseră și eram prins în lanțurile morții.

7. Dar în necazul meu am chemat pe Domnul; strigăt am înălțat către Dumnezeuul meu,

8. și El mi-a auzit glasul din biserică Sa cea sfântă și strigarea mea a străbătut până la urechile Lui.

9. Atunci s'a clătît și s'a cutremurat pământul, și temeliile munților s'au zdrun-

cinat și s'au mișcat, că se mâniase Dumnezeu.

10. Fum ieșea din nările Lui; din gura Lui ieșea foc mistuitor și cărbuni aprinși *țișneau*.

11. Plecat-a cerurile și s'a pogorît, și sub picioarele Lui era negură deasă.

12. Șezut-a pe heruvimi și-a zburat, sburat-a pe aripile vântului.

13. Din întunerec și-a făcut cort și adăpost împrejur; cu ape întunecoase și cu nori negri era înfășurat.

14. De strălucirea ce mergea înaintea Lui, se desfăceau norii, *aruncând* grindină și cărbuni de foc.

15. Tunat-a Domnul în ceruri: cel Preaînalt făcu să răsunе glasul său.

16. Slobozit-a săgețile Sale și a împrăștiat pe *vrășmași*; înmulțit-a fulgerile și i-a pus pe fugă.

17. De certarea Ta, Doamne, de suflarea nărilor Tale s'au arătat fundurile apelor și temeliile lumii s'au desvelit.

18. De sus tinzându-și *mâna*, m'a apucat și m'a scos din apele cele adânci;

19. izbăvit-m'a de vrășmașul meu cel tare, de dușmanii cari erau mai tari de cât mine.

20. Aceștia mă impresuraseră în ziua necazului meu, dar Domnul mi-a venit în ajutor;

21. și m'a scos la loc larg; mântuit-m'a că m'a iubit.

22. Datu-mi-a Domnul după inima mea și după curăția mânilor mele mi-a răsplătit.

23. Pentru că am urmat căile Domnului și n'am fost necredincios înaintea Dumnezeului meu.

24. Toate poruncile Lui le-am avut înaintea mea și dela legea Lui nu m'am abătut.

25. Fără prihană am fost înaintea Lui și m'am ferit de a păcătui.

26. De aceea plătitu-mi-a Domnul după nevinovăția mea și după curăția mânilor mele pe care a văzut-o.

27. Căci Tu, Doamne, cu omul credincios ești milostiv și cu cel drept Te porți după dreptatea lui.

28. Cu cel cuvios ești cuvios și cu cel îndărătnic Te porți după îndărătnicia lui.

29. Tu mântuești pe poporul cel smerit și ochii cei mândri smerești.

30. Tu, Doamne, aprinzi făclia mea: Dumnezeul meu, Tu luminează întunerecul meu!

31. Cu Tine voi birui oștiri; cu Dumnezeul meu voi doborî ziduri.

32. Căile lui Dumnezeu sunt neprihănite; curat e cuvântul Domnului.

33. Scut este el pentru toți ceice nădăjduesc într'însul.

34. Că cine este Dumnezeu afară de Domnul? Și cine este apărător afară de Dumnezeul nostru?

35. El e Dumnezeu cel ce mă încinge cu putere și face calea mea desăvârșită.

36. El dă picioarelor mele sprinteneala cerbului și pe înălțimi mă așează.

37. El deprinde mânilor mele la războiu și brațele mele să-ntindă arcul de aramă.

38. Tu mă umbrești cu scutul Tău, cu dreapta Ta mă sprijinești și mă înalți cu bunătatea Ta.

39. Tu lărgești sub mine pașii mei și faci să nu șovăiască picioarele mele.

40. Urmări-voi pe vrășmașii mei și-i voi pierde, și, până nu-i stărpesc, nu mă voi întoarce.

41. Lovi-i-voi și nu se vor putea ține, ci vor cădea sub picioarele mele.

42. Tu mă încingi cu putere pentru războiu, și cad ceice se sculaseră asupra mea.

43. Pe protivnicii mei Tu-i pui pe fugă; Tu stărpești pe ceice mă urăsc.

44. Aceia strigă, dar nu-și găsesc mântuitor; pe Domnul îl roagă, dar nu-i aude.

45. Spulbera-i-voi ca praful în fața vântului! Ca tina de pe uliți îi voi călca!

46. Tu m'ai izbăvit de răzvrătirea poporului și-n fruntea națiunilor m'ai pus.

47. Popor necunoscut îmi slujește și numai cât aude mi se supune.

48. Fiii celor de alt neam se gudură înaintea mea, fiii celor de alt neam tremură între zidurile lor.

49. Viu este Domnul și binecuvântat este apărătorul meu! Lăudat fie Dumnezeu, mântuitorul meu;

50. Dumnezeu este celce mă răzbună,

Care supune popoarele sub mine și mă izbăvește de vrășmașii mei.

51. Doamne, Tu m'ai înălțat peste vrășmașii mei și de omul nedrept Tu m'ai izbăvit.

52. De aceea Te voi lăuda printre neamuri și voi da slavă numelui Tău, Doamne,

53. celce mântuești în chip minunat pe rege și faci milă cu David unsul Tău și cu urmașii lui până în veac. *Slavă...*

PSALMUL 18.

Al lui David.

1. Cerurile spun slava lui Dumnezeu și lucrarea mânilor Lui o vestește tăria.

2. Ziua spune slava Lui altei zile și noaptea o vestește nopții următoare.

3. Nu este neam, nici nație, care să nu audă glasul lor :

4. în tot pământul a ieșit vestirea lor și la marginile lumii *răsună* cuvintele lor.

5. Acolo a făcut *Dumnezeu* sălaş soarelui : acesta iesă ca un mire din camera sa, și ca un uriaș vesel cutreeră cerul ;

6. dela o margine a cerului pornește și intră la cealaltă margine a cerului și nime nu se poate ascunde de căldura lui.

7. Legea Domnului e desăvârșită : întărește sufletele ; învățătura Domnului e adevărată : înțelepțește pe cei neștiutori.

8. Rânduiele Domnului sunt drepte :

veselesc inima ; poruncile Domnului sunt strălucite : luminează ochii.

9. Temerea de Domnul e sfântă : rămâne în veacul veacului ; judecățile Domnului sunt adevărate : toate-s deopotrivă drepte.

10. Mai dorite-s decât aurul și pietrele scumpe și-s mai dulci decât mierea și fagurul.

11. De aceea le păzește robul Tău, că în paza lor este multă răsplătire.

12. Greșalele cine și-le cunoaște oare ? Curățește-mă, *Doamne*, de greșalele cele din neștiință.

13. și de cugete urâte păzește pe robul Tău ca să nu mă stăpânească.

14. Atuncea fără prihană voi fi și voi scăpa de păcat mare.

15. Doamne, scăparea mea și izbăvitorul meu, primite să fie înaintea Ta cuvintele gurii mele și cugetele inimii mele plăcute să fie înaintea Ta !

PSALMUL 19. +

Al lui David.

1. Să te-audă Domnul la vreme de necaz, și numele Dumnezeuului lui Iacov să te apere !

2. Să-ți trimită ajutor din locașul Său cel sfânt și din Sion să te sprijinească !

3. Să-și aducă aminte de toate jertfele tale și arderea de tot a ta să-I fie bine primită !

4. Să-ți dea Domnul după dorirea inimii tale și toate dorințele tale să le împlinească!

5. Bucură-ne-vom de mântuirea ta și în numele Domnului Dumnezeuului nostru ne vom ridică steagul; când va împlini Domnul toate cererile tale.

6. Acum am cunoscut că va mântui Domnul pe unsul Său și din cerul cel sfânt al Său îi va veni în ajutor, cu puterea cea vestită a dreptei Sale.

7. Unii *se laudă* cu căruțele, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeuului nostru.

8. Aceia s'au împedecat și au căzut, iar noi stăm și ne ținem pe picioarele noastre.

9. Doamne, mântuește pe regele și ne auzi pre noi ori în ce zi Te vom chiemă.

PSALMUL 20. †

Al lui David.

1. De puterea Ta, Doamne, se bucură regele și ajutorul Tău îl umple de veselie.

2. Că i-ai împlinit dorința inimii lui, și de cererea buzelor lui nu l-ai lipsit.

3. Intâmpinatu-l-ai cu binecuvântări de bunătați și cunună de pietre scumpe ai pus pe capul lui.

4. Viață a cerut dela Tine; și i-ai dat, datu-i-ai zile multe până în veacul veacului.

5. Mulțămită ajutorului Tău slava lui e mare, că l-ai acoperit cu cinste și cu strălucire.

6. Incărcatu-l-ai cu binecuvântări pe totdeauna și cu zâmbetul feței Tale l-ai umplut de bucurie.

7. De aceea regele nădăjduște în Domnul și din mila celui Preaînalt nu se va clăti.

8. Mâna Ta va găsi pe toți vrășmașii Tăi, și dreapta Ta va ajunge pe toți ceice Te urăsc.

9. In ziua arătării Tale, vei fi pentru ei ca un cuptor de foc.

10. Pierde-i-vei, Doamne, în mânia Ta și focul îi va mistui pe ei.

11. Stărpi-vei sămânța lor de pe pământ și neamul lor dintre fiii oamenilor.

12. Că planuri rele au uneltit asupra Ta; urzit-au sfaturi viclene și nu vor izbuti.

13. Că-i vei face țintă pentru săgețile Tale și cu arcul Tău vei trage în fața lor.

14. Înălță-Te, Doamne, cu puterea Ta! Cânta-vom și vom lăuda tăria Ta! *Slavă...*

PSALMUL 21.

Al lui David.

1. Dumnezeul meu, Dumnezeul meu! Pentruce m'ai părăsit? *pentruce* Te-ai depărtat fără să-mi ascuți graiurile și fără să-mi ajuți?

2. Dumnezeul meu, ziua am strigat și nu m'ai auzit; *strigat-am* și noaptea și nu m'am liniștit!

3. Dar Tu sfânt ești și locuești în lauda lui Israil.

4. În Tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au și i-ai izbăvit;

5. către Tine au strigat, și s'au mântuit; nădăjduit-au în Tine și n'au fost rușinați.

6. Eu însă nu sunt om, ci vierme, ocară oamenilor și batjocura poporului.

7. Toți câți mă văd, mă batjocuresc, strâmbă din buze și dau din cap, *zicând*:

8. „Acesta nădăjduie în Domnul, să-l izbăvească și să-l mântuiască, de este plăcutul Lui!“.

9. Dar Tu m'ai scos din pântecul maicii mele; dela sânul maicii mele Tu mi-ai sădit nădejdea în inimă.

10. Dela naștere sunt pus sub paza Ta; Tu ești Dumnezeuul meu dela sânul maicii mele.

11. Deaceea nu Te depărtă de mine, că necazul e aproape și n'are cine să-mi ajute!

12. Tauri mulți m'au împresurat, împresuratu-m'au grașii Vasanului.

13. Deschisu-și-au asupra mea gura lor, ca leul ce umblă după pradă și mugește.

14. Și eu m'am vărsat ca apa și toate oasele mele mi s'au desfăcut.

15. Inima mea s'a făcut ca ceara, și se topesc în mine măruntaele mele.

16. Uscatu-mi-s'a vlaga ca un hârb de lut și limba mi s'a lipit de cerul gurii; pogo-rîtu-m'ai în pulberea morții.

17. Căci m'au înconjurat câni mulți; o haită de nelegiuți m'a împresurat;

18. și au străpuns mânilor și picioarele mele.

19. Toate oasele mi se puteau număra, iar ei priviau și făceau din mine priveliște.

20. Impărțit-au hainele mele între ei și pentru cămașa mea au aruncat sorți.

21. Dar Tu, Doamne, nu Te depărtă! Tăria mea, vino în ajutorul meu;

22. Izbăvește de sabie viața mea! Scapă bietul meu suflet din ghiara cânilor!

23. Scoate-mă din gura leului și din coarnele taurilor izbăvește-mă!

24. Și voi vesti numele Tău fraților mei; în adunarea lor Te voi lăuda, *zicând*:

25. Ceice vă temeți de Domnul, cântați laudele Lui; vestiți slava Lui, toți cei din neamul lui Iacov!

26. Temeți-vă de Dânsul, toată seminția lui Israil!

27. Căci n'a nesocotit, nici a trecut cu vederea ruga săracului; nu și-a întors dela el fața, ci l-a auzit când l-a chemat.

28. Tu ești lauda mea: în adunare mare Te voi lăuda; făgăduințele mele voi împlini înaintea celor ce se tem de Tine.

29. Mânca-vor săracii și să vor sătura, și vor lăuda pe Domnul ceice-L caută; vii vor fi inimile lor în veacul veacului.

30. Aduce-și-vor aminte și se vor întoarce la Domnul toate marginile pământului și toate națiunile se vor închina înaintea Lui.

31. Că a Domnului este împărăția și El domnește peste popoare.

32. Mânca-vor și se vor închină toți grașii pământului; cădea-vor înaintea Lui toți ceice se pogoară în pământ și ceice nu-și pot ținea viața.

33. Urmașii mei vor slujî Lui în veac și ai Domnului se vor chiemă;

34. Veni-vor și vor vesti dreptatea Domnului, și poporului ce se va naște vor spune ce-a făcut Domnul.

PSALMUL 22. †

Al lui David.

1. Domnul este păstorul meu și nimica nu-mi lipsește.

2. La pășuni bune mă sălășluește și mă povățuește la ape line.

3. Sufletul mi-l întărește, pentru numele Său, și pe cărările dreptății mă povățuește.

4. De-aș umblă pe valea umbrei morții, de rele nu m'aș teme, căci Tu cu mine ești.

5. Toiagul Tău și varga Ta, acestea-s mângâierea mea.

6. Tu-mi gătești masă înaintea vrășmașilor mei, cu untdelemn ungi capul meu, și cupa mi-i plină rasă.

7. Mila Ta, Doamne, să mă însoțească în toate zilele vieții mele, și fă să locuiesc zile multe în casa Domnului Dumnezeului meu!

P S A L M U L 23.

Al lui David.

P A R T E A I

Corul întreg:

1. Al Domnului este pământul și toate cele depe el, lumea și toți cei ce locuiesc într'însa;

2. căci El a întemeiat pe dânsul mări, și cu râuri l-a brăzdat.

O voce:

3. Cine se va sui în muntele Domnului, sau cine va sta în locul cel sfânt al Lui?

Altă voce:

4. Cel cu mâni nevinovate și cu inimă curată, care nu și-a întinat cu minciuni sufletul său și cu vicleșug nu s'a jurat vecinului său.

Corul întreg:

5. Acela va luà binecuvântare dela Domnul și dreptate dela Dumnezeu, Mântuitorul său.

6. Acela este neamul celorce caută pe Domnul, al celor ce caută fața Dumnezeului lui Iacov.

PARTEA II

Corul întreg:

7. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ridicați-vă, porți veșnice și va intra împăratul slavei!

O voce:

8. Cine-i acela împăratul slavei?

Corul întreg:

9. Domnul cel tare și puternic, Domnul cel tare în războiu.

10. Ridicați, porți, pragurile voastre cele de sus! Ridicați-vă, porți vecinice și va intra împăratul slavei!

O voce:

11. Cine-i acela împăratul slavei?

Corul întreg:

12. Domnul Savaot, acesta este împăratul slavei! *Slavă . . .*

Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori). Preasfântă Treime...
Tatăl nostru... *Apoi:*

Troparele, glas 3:

Nevrednic fiind pe pământ, suflete al meu, pocăște-te!
Țărâna în mormânt nu laudă și de greșale nu se izbăvește.
Strigă dară cătră Hristos Dumnezeu: cunoscătorule de inimi,
greșit-am; dar, mai înainte de a mă osândi, Dumnezeule,
milostivește-Te spre mine și mă mântuește!

Pânăcând, suflete al meu, petreci în păcate? Pânăcând tot amâi pocăința? Amintește-ți de judecata ce va să fie și strigă către Hristos Dumnezeu: cunoscătorule de inimi, greșit-am! Dar Tu, Doamne, celace ești fără de păcate, miluește-mă!

Slavă...

La înfricoșata judecată fără de pârâși voi fi vădit și fără de martori voi fi osândit, că se vor deschide cărțile științei și lucrurile cele ascunse se vor descoperi. Deaceea, mai înainte de a se cerceta cele lucrute de mine în priveliștea aceea a toată lumea, Dumnezeule, curățește-mă și mă miluește!

Și acum...

Stăpână de Dumnezeu Născătoare, neînțeleasă și necuprinsă este taina cea înfricoșată ce s'a lucrat întru tine: că pre Cel necuprins zămislindu-L, L-a născut îmbrăcat în trup din preacinstitul tău sânge. Pre Acela, Curată, roagă-L, ca pre Fiul Tău, să mântuiască pre toți ceice-ți cântă Ție!

Apoi: Doamne miluește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Doamne atotțiitorule, Cuvinte al Tatălui Celui fără de început și însuși Dumnezeu desăvârșit, Iisuse Hristoase, care pentru îndurările milii Tale cei neasemănate niciodată nu Te desparți de robii Tăi, ci pururea Te odihnești întru ei: nu mă părăsi pe mine robul Tău, Impărate întru tot sfinte, ci-mi dă mie, nevrednicului, bucuria mântuirii Tale și-mi luminează mintea cu lumina cunoștinței Evangheliei Tale. Sufletul meu îl leagă cu dragostea crucii Tale. Trupul meu cu nepătimirea Ta îl împodoboste. Gândurile mele le împacă. Picioarele mele le ferește de alunecare. Nu mă pierde cu fărădelegile mele, Preabunule Doamne, ci mă ispitește, Dumnezeule și cunoaște inima mea, caută și află cărările mele și de mă aflu pe calea fărădelegii, abate-mă dela ea și mă îndreptează pe calea cea veșnică. Că Tu ești calea și adevărul și viața, și Ție slavă îți înălțăm, împreună și celui fărăde-început al Tău Părinte, și Preasfântului și bunului și de viață făcătorului Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

CATISMA A PATRA

PSALMUL 24.

Al lui David.

1. Către Tine, Doamne, înalț sufletul meu! Dumnezeu meu, în Tine nădăjduesc, să nu fiu rușinat în veac, nici să râdă de mine vrășmașii mei!

2. Să nu fie rușinați ceice nădăjduiesc în Tine, ci vrășmașii cei vicleni să fie rușinați!

3. Arată-mi, Doamne, căile Tale și cărările Tale mă învață!

4. Învață-mă și mă povățuește la adevărul Tău, că Tu ești, Dumnezeule, mântuitorul meu și pe Tine te aștept în toată ziua.

5. Adu-ți aminte, Doamne, de bunătatea Ta și de mila Ta, că de veacuri sunt ele!

6. Păcatele tinerețelor mele și cele din neștiință nu le pomeni, ci mă pomeneste pe mine, pentru mila Ta și pentru bunătatea Ta, Doamne!

7. Bun și drept este Domnul și arată păcătoșilor pe ce cale să apuce.

8. Pe cei nevinovați îi povățuește la dreptate și celor smeriți le arată cărările Sale.

9. Toate căile Domnului sunt milă și dreptate, pentru ceice păzesc așezământul Lui și poruncile Lui.

10. Pentru numele Tău, Doamne, iartă-mi păcatul meu, că mare este.

11. Omului, care se teme de Domnul, i-arată Domnul ce cale s'aleagă.

12. Sufletul aceluia va fi în fericire și urmașii lui vor moșteni pământul.

13. Domnul arată tainele sale celor ce se tem de Dânsul și-i învață așezământul Său.

14. Ochii mei sunt pururea spre Domnul, că El scapă de laț picioarele mele.

15. Caută spre mine și mă miluește, că părăsit și necăjit sunt eu!

16. Inmulțitu-s'au supărările inimii mele, din necazurile mele scoate-mă!

17. Vezi întristarea și amărăciunea mea și iartă-mi toate păcatele mele!

18. Vezi cât s'au înmulțit vrășmașii mei și cât de mult mă urăsc ei!

19. Păzește sufletul meu și mă mântuește, ca să nu fiu rușinat, că am nădăjduit în Tine!

20. Nevinovăția și dreptatea să mă păzească, că în Tine am nădăjduit pururea!

21. Izbăvește, Dumnezeule, pe Israil din toate necazurile lui!

P S A L M U L 25.

Al lui David.

1. Judecă-mă, Doamne, că în nevinovăția mea am umblat! În Domnul am nădăjduit și nu mă voi clăti!

2. Cercetează-mă, Doamne, și mă cearcă! Inflăcărează inima mea și toate cele din lăuntrul meu!

3. Că mila Ta e înaintea ochilor mei și adevărul Tău mă povățuește.

4. Cu oamenii cei mincinoși nu am șezut și cu cei vicleni nu mă voi întovărăși.

5. Adunarea celor vicleni am urât-o și cu cei necredincioși nu mă voi uni.

6. Spăla-voi în nevinovăție mânilor mele și mă voi apropia de jertfelnicul Tău, Doamne,

7. ca să trâmbițez laudele Tale și să vestesc toate minunile Tale.

8. Doamne, iubit-am casa unde locuești Tu și locul unde sălășluiește slava Ta.

9. Să nu pierzi sufletul meu cu al necredincioșilor, nici viața mea cu a celor dornici de sânge!

10. în ale cărora mâini sunt nelegiuri, și dreapta cărora e plină de mită.

11. Eu însă în nevinovăția mea am umblat, ai milă de mine și mă miluește!

12. Că piciorul meu pășește pe calea dreaptă și în adunări Te voi binecuvânta, Doamne!

P S A L M U L 26.†

Al lui David.

1. Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine mă voi teme?

2. Domnul este apărătorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa?

3. De vor veni asupra mea făcătorii de rele, protivnicii și dușmanii mei, să mă-nânce cărnurile mele, singuri se vor împedea și vor cădea!

4. Oștire de se va ridica asupra mea, inima mea nu se va înfricoșa.

5. Chiar războiu de se va stârni, eu tot voi nădăjdui.

6. Una am cerut dela Domnul, aceea o nădăjduiesc: ca să locuiesc în casa Domnului în toate zilele vieții mele.

7. Ca să văd slava Domnului și să cercetez biserica Lui cea sfântă.

8. Căci la vreme de necaz mă va adăposti în cortul Său, în locul cel tainic al lăcașului Său mă va dosi și pe stâncă mă va înălța.

9. Înălța-m-voi atunci capul peste vrășmașii dinprejur, și în glas de trâmbiță voi jertfi în lăcașul Lui; cânta-voi atunci și voi slăvi pe Domnul.

10. Auzi-mi, Doamne, glasul cu care strig către Tine; ai milă de mine și mă ascultă!

11. Inima mea-mi zice din partea Ta: „Caută fața Mea!“ Fața Ta, Doamne, voi căuta.

12. Să nu-Ți întorci fața dela mine, nici să lepezi în mânie pe robul Tău!

13. Ajutorul meu ești : nu mă părăsi ! Nu mă lăsa, Dumnezeule, mântuitorul meu !

14. Când tatăl meu și maica mea m'au părăsit, atuncea Domnul m'a primit.

15. Învață-mă, Doamne, căile Tale și mă povățuește pe cărările dreptății pentru rușinarea vrășmașilor mei.

16. Nu mă lăsa în voia celor răi, că s'au sculat martori mincinoși, cari suflă asupra mea răutate.

17. Cred că voi vedeà bunătățile Domnului în pământul celor vii *și-mi zic* :

18. Așteaptă ajutor dela Domnul și fii tare ! Imbărbăteze-se inima Ta și nădăjduște în Domnul ! *Slavă...*

PSALMUL 27. †

Al lui David.

1. Către Tine, Doamne, am strigat : Tăria mea, nu mă lăsa fără răspuns ! Ca nu cumvâ tăcând Tu, să mă asemăn celor ce se po-
goară în mormânt.

2. Ascultă, Doamne, glasul rugăciunii mele, când strig cătră Tine și când ridic mâinile mele către biserica Ta cea sfântă !

3. Cu cei necredincioși să nu mă socotești, nici să nu mă pierzi cu cei ce fac strâmbătate.

4. Cari cu gura grăiesc pace aproapelui lor, iară în inima lor au răutate.

5. Dă-le lor, Doamne, după faptele lor și după izvodirile cele viclene ale lor!

6. După lucrul mânilor lor, dă-le plata ce li se cuvine lor!

7. Pentrucă n'au luat aminte la lucrările Domnului, nici la faptele cele minunate ale mânilor Lui.

8. De aceea și El îi va doborî la pământ, și niciodată nu-i va sculă.

9. Binecuvântat să fie Domnul, că a ascultat glasul rugăciunii mele!

10. Domnul este tăria și scutul său: în El a nădăjduit inima mea și m'a ajutat. Săltat-a inima mea și cu cântări de laudă-L preamăresc.

11. Domnul este tăria poporului Său și cetate de scăpare pentru unsul Său.

12. Mântuește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta! Paște-o și o sprijinește în veac și în veacul veacului!

PSALMUL 28.

Al lui David.

1. Dați Domnului, fiii lui Dumnezeu: dați Domnului slavă și cinste!

2. Dați slavă numelui Său! Inchinați-vă înaintea Domnului, în biserica cea sfântă a Lui!

3. Glasul Domnului *răsună* peste ape: Dumnezeul slavei tună; tună Domnul peste ape multe.

4. Glasul Domnului e puternic! Glasul Domnului e plin de măreție!

5. Glasul Domnului sfărâmă cedrii: sfărâmă Domnul cedrii Libanului,

6. și-i face să sară ca vițeei: Libanul și Ermonul sar ca puii de rinocer.

7. Glasul Domnului aruncă pară de foc.

8. Glasul Domnului zgudue pustiul: Domnul zgudue pustiul Cadeș.

9. Glasul Domnului desleagă pânțele cerboaicelor, glasul Domnului despoae cedrii și-n biserică Lui toate strigă: Slavă!

10. Domnul a împărățit peste potop. Împărăți-va Domnul în veac pe tronul Său.

11. Domnul dă tărie poporului Său. Domnul va binecuvânta pe poporul Său cu pace.

PSALMUL 29.

Al lui David.

1. Înălța-Te-voi, Doamne, că m'ai ridicat *dela pământ* și n'ai lăsat pe vrășmașii mei să se bucure de mine.

2. Doamne, Dumnezeuul meu, strigat-am către Tine și m'ai vindecat.

3. Scos-ai din iad sufletul meu, Doamne, și mi-ai dat să trăesc departe de ceice se pogoară în groapă.

4. Lăudați pe Domnul toți cuvioșii Lui! Slăviți cu laude sfințenia Lui!

5. Căci de-o clipă e mânia Lui, iar bunăvoința Lui e pe viață: seara vine cu lacrimi, iar dimineața-i bucurie.

6. In fericirea mea ziceam: „în veac nu mă voi clăti. Că, prin bunăvoința Ta, ai întărit muntele meu“.

7. Dar Ți-ai ascuns fața Ta și m'am turburat.

8. Atunci am strigat către Tine, Doamne, și m'am rugat Domnului meu:

9. „Ce folos ai să verși sângele meu, sau să mă pogori în mormânt! Țărîna, poate ea oare să Te laude, sau poate să vestească adevărul Tău?”

10. Auzi-mă, Doamne, și mă miluește! Doamne vino în ajutorul meu“!

11. Atuncea ai prefăcut plânsul meu în bucurie; luat-ai sacul de pe mine și m'ai încins cu veselie.

12. De aceea Te va lăuda sufletul meu, și nu va tăcea pururea; pururea Te voi lăuda, Doamne Dumnezeul meu! *Slavă...*

P S A L M U L 30.

Al lui David.

1. La Tine, Doamne, mi-i nădejdea; să nu fiu rușinat în veac! Izbăvește-mă după dreptatea Ta!

2. Pleacă urechea Ta spre mine și vino degrab în ajutorul meu! Fii pentru mine stâncă de apărare și cetate de scăpare, ca să mă mântuesc!

3. Că tu ești puterea mea și scăparea mea; povățuește-mă și mă îndreaptă, pentru numele Tău cel sfânt.

4. Scoate-mă din cursa ce pe ascuns mi s'a întins, că Tu ești tăria mea.

5. În mâinile Tale încredințez duhul meu, Tu mă vei izbăvi, Doamne, Dumnezeul adevărului!

6. Urât-am pe ceice se lipesc de idoli cei deșerți, iar eu în Domnul Dumnezeul meu am nădăjduit.

7. Bucuratu-m'am și m'am veselit de mila Ta, că ai căutat la întristarea mea, și ne-cazul sufletului meu l-ai cunoscut.

8. Și nu m'ai lăsat pe mâna vrășmașilor mei, ci ai scos picioarele mele la loc larg.

9. Miluește-mă, Doamne, că sunt strâmtorat! Întristarea mi-a săcătuit ochii mei, ba și sufletul și inima mea.

10. Viața mi se stinge în dureri și anii mei în suspinuri se scurg; slăbit-a de să-răcie puterea mea și oasele mi s'au uscat.

11. Din pricina vrășmașilor mei, ajuns-am ocară pentru toți vecinii și groază pentru cunoscuții mei.

12. Ceice mă văd pe uliță fug; uitat sunt ca un mort de orce inimă, că am ajuns ca un hârb lepădat.

13. Auzit-am ocările multora și groaza mă cuprinde, când se adună aceia laolaltă și se sfătuiesc să-mi răpiască sufletul.

14. Dar în Tine, Doamne, mă încred și zic: Tu ești Dumnezeul meu.

15. În mâinile Tale sunt sorții mei: izbă-vește-mă de vrășmașii mei și de toți cei ce mă prigonesc!

16. Arată robului Tău fața Ta și mă mântuește cu mila Ta!

17. Doamne, să nu fiu rușinat eu, cel ce Te chiem pe Tine, ci necredincioșii să fie rușinați și să muțască în lăcașurile morților!

18. Mute să fie buzele cele viclene, care grăiesc împotriva dreptului rele, și sunt pline de trufie și dispreț.

19. Cât de mare e mulțimea bunătăților Tale, Doamne, pe care le păstrezi celor ce se teme de Tine și le-ai gătit celor ce nădăjduesc în Tine, înaintea feții fiilor omenești.

20. Că-i ocrotești, sub adăpostul feții Tale, de uneltirile celor necredincioși și-i păzești în cortul Tău, de limbile cele clevetitoare.

21. Binecuvântat fie Domnul, că mi-a arătat mila Sa, ca o cetate minunat întărită;

22. Zis-am în vremea necazului meu: „Lepădat sunt, Doamne, dela ochii Tăi“.

23. Dar Tu ai ascultat glasul rugăciunii mele, când am strigat către Tine.

24. Iubiți pe Domnul, toți cei cuvioși ai Lui, că Domnul păzește pe toți cei credincioși și celor mândri le plătește cu vârf.

25. Fiți tari, cei ce nădăjduiți în Domnul, și să se înbărbăteze inimile voastre!

P S A L M U L 31.

Al lui David.

1. Ferice de acela, căruia i s'au lăsat fărădelegile și ale căruia păcate i s'au acoperit !

2. Ferice de omul, căruia nu-i va socoti Domnul păcatul și-n sufletul căruia nu se află vicleșug !

3. Cât am păstrat tăcerea, mi se mistuiau oasele și suspinele nu-mi mai conteneau.

4. Căci ziua și noaptea mă apăsă mâna Ta, și vlaga mea secă, ca de arșița verii.

5. Mi-am mărturisit însă păcatul, și greșala mea n'am ascuns-o.

6. Zis-am : „Mărturisi-voi Domnului fărădelegea mea!“ Și îndată ai ridicat pedeapsa păcatului meu.

7. De aceea toată sluga credincioasă să se roage Ție la vreme cuvenită, și chiar potop de s'ar stârni, pe acela nu l-ar potopi.

8. Tu ești limanul meu, și Tu mă izbăvești la vreme de necaz ; Tu faci să-mi răsunе împrejur cântări de mântuire și-mi zici :

9. „Înțelepți-te-voi și-ți voi arăta calea pe care trebuie să mergi ; sfătuitoarul tău voi fi și ochiul meu va fi asupra ta“.

10. Nu fiți fără de minte, cum e calul și catârul, pe care-l silești la supunere cu frâu și cu zabale.

11. Multe sunt bătăile, care ajung pe păcătos ! Iar pe cel ce se teme de Domnul, mila-l va întimpină.

12. Bucurați-vă în Domnul și vă veseliți, dreptilor! Scoateți strigăte de bucurie, toți cei drepti la inimă! Slavă...

Sfinte Dumnezeule... (de 3 ori). Prea Sfântă Treime... Tatăl nostru... *Apoi:*

Troparele glas 4:

Smeritul meu suflet, celce și-a cheltuit toată viața întru păcate, cercetează-l, Doamne, și, ca pe femeia cea păcătoasă, mă primește și pre mine și mă mântuește!

Inotând pe luciul acestei vieți, îmi aduc aminte de adâncul răutăților mele celor multe și, neavând gândul ocârmuitor, ca Petru strig către Tine: mântuește-mă, Hristoase Dumnezeule, mântuește-mă, ca un iubitor de oameni!

Slavă...

Degrab să intrăm în camera lui Hristos, ca să auzim toți fericitul glas al acestui Dumnezeu al nostru: „Veniți ceice iubiți slava cea cerească“, și ne va face părtași cu fecioarele cele înțelepte, de ne vom lumina candelile noastre prin credință.

Și acum...

Suflete, pocăește-te mai nainte de eșirea ta, că judecătorul este nemitarnic și înfricoșat celor ce păcătuiesc. Strigă dară către Domnul cu inimă umilită: greșit-am Ție cu știință și cu neștiință, Indurate, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu milostivește-Te și mă miluește!

Apoi: Doamne miluește (de 40 de ori) și rugăciunea aceasta:

Ție, Doamne, Celui singur bun și nepomenitor de rău, îmi mărturisesc păcatele mele. La Tine caz eu, nevrednicul, strigând: greșit-am, Doamne, greșit-am și nu sunt vrednic să caut la înălțimea cerului din pricina mulțimii nedreptăților mele! Dar Tu, Domnul meu, dăruiește-mi lacrimi de pocăință, Celce ești singur bun și milostiv, ca întru ele să mă rog Ție, ca să mă curățești mai înainte de sfârșit de tot felul

de păcate. Că înfricoșate și groaznice locuri voi să trec, despărțindu-mă de trup, și mulțime de diavoli înfricoșați și fără omenie mă vor întâmpina și nimenea nu va călători împreună cu mine, ca să-mi ajute sau să mă scoată. Pentru aceasta cad la bunătatea Ta, ca să nu fiu dat celor ce-mi fac strâmbătate, nici să se laude asupra mea vrășmașii mei, bunule Doamne! Nici să zică: iată ne-ai venit în mâinile noastre și ne-ai fost dat nouă! Nu, Doamne, nu-Ți uita îndurările Tale, nici nu-mi răsplăți după fărădelegile mele și nici fața Ta nu ți-o întoarce dela mine! Ci pedepsește-mă Tu, Doamne, însă cu milă și cu îndurare; iar vrășmașul să nu se bucure de mine, ci stinge înfricoșarea ce mi-o însuflă, și toată lucrarea lui o fă deșartă, și-mi dă nedefăimată calea cea către Tine, bunule Doamne! Căci de am și greșit, dar la alt doftor nu am năzuit, nici nu mi-am întins mâinile la Dumnezeu străin. Deci nu lepăda rugăciunea mea, ci mă ascultă pentru bunătatea Ta și întărește inima mea întru frica Ta! Facă-se darul Tău peste mine, Doamne, ca un foc, ca să arză gândurile mele cele necurate. Că Tu ești, Doamne, lumina cea mai presus de toată lumina, bucuria cea mai presus de toată bucuria, odihna cea mai presus de toată odihna, viața cea adevărată și mântuirea care dăinuește în vecii vecilor. Amin.

Schitul Inătești (R.-Vâlcea)

(Din colecția „Mănăstiri din România“ de Anton Kaindl)